

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011305
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125011305.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.11.2025 v trestnej veci proti obžalovaným A. B. a spol., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaných A. B. a C. D. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/56/2025 zo dňa 04.09.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietá odvolania obžalovaných A. B. a C. D..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaných A. B., E. B., F. B. a C. D. za vinných zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 11.3.2025 v čase od 14.35 hod do 15.02 hod. v meste G. na ulici H. XX po ich predchádzajúcej vzájomnej dohode aj s inou osobou vošli spoločne cez neuzamknutú bránku na súvisle oplotený pozemok tam sa nachádzajúceho rodinného domu s popisným číslom 15, ktorého vstupná bránička na pozemok bola v uvedenom období uzavretá avšak neuzamknutá a po prejdení k zadnej časti domu iná osoba poškodila nezisteným spôsobom sieťku proti hmyzu umiestnenú z vonkajšej strany pred zatvoreným oknom do miestnosti s WC, ktoré následne nezisteným spôsobom otvorila, a tak cez dané otvorené okno neoprávnene vnikli iná osoba spolu s A. B. do interiéru rodinného domu, kde iná osoba doposiaľ nezisteným spôsobom poškodila kyvadlové drevené hodiny nachádzajúce sa v obývacej izbe na prízemí v hodnote najmenej 300,-eur a z domu od cudzili 1ks televízor zn. Tesla Orava nezistenej uhlopriečky v hodnote najmenej 100,-eur, 1 ks monitor značky Samsung v hodnote najmenej 85,-Eur, 1 ks Hi-fi veža neznámej značky v hodnote najmenej 100,-eur, 1 ks nové bezdrôtové slúchadlá zn. Niceboy čiernej farby v hodnote 50,- eur, 7 ks sady porcelánových šálok v hodnote najmenej 50,-eur, 2 ks dámske parfémové o objeme 100ml a o objeme 50ml v hodnote spolu najmenej 20,-eur, následne tieto veci cez okno, ktorým vnikli do interiéru rodinného domu, podávali vonku stojacemu C. D., ktorý stál z vonkajšej strany pri okne a E. B. s F. B. ostali stáť na dvore, čím takto svojim konaním spôsobili pre majiteľku rodinného domu I. J., trvale bytom G., K. L. XX, XXX XX G. XX - L., M. N. celkovú škodu krádežou vecí vo výške najmenej 405,-eur a škodu poškodením kyvadlových hodín a poškodením sieťky proti hmyzu škodu vo výške najmenej 350,-eur.

Za to súd prvého stupňa uložil podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona obžalovanému A. B. trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, obžalovanému E. B. trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, obžalovanému F. B. trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov a obžalovanému C. D. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2. písm. b/ Tr. zákona zaradil všetkých obžalovaných pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej I. J. škodu spôsobenú krádežou vecí, ktoré neboli poškodenej vrátené a to 1 ks televízor zn. Tesla Orava, 1 ks bezdrôtové slúchadlá zn. Niceboy čiernej farby, 2 ks dámske parfémy o objeme 100 ml a o objeme 50 ml v celkovej výške 170,- eur a škodu spôsobenú poškodením kyvadlových hodín a poškodením sieťky proti hmyzu škodu vo výške 240,- eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodenu I. J. so zvyškom nároku odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaní A. B. a C. D., pričom odvolania smerovali len proti výroku o treste.

Obžalovaný A. B. v odôvodnení odvolania uviedol, že zistený skutkový stav nezodpovedá okolnostiam významným pre rozhodnutie. Namietal, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, že vec nesprávne právne posúdil. Odvolanie preto smeruje proti konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2025 na Krajskom súde v Prešove v rámci konečného návrhu A. B. uviedol, že v jeho prípade by bolo možné znížiť trest o jednu tretinu. Chcel by sa starať o deti, družka nemá drevo na zimu, jej otec ju vyhodil z bytu a má aj maloletú dcéru O., ktorá má zdravotné problémy, o čom predložil lekársku správu. Kvôli zdravotným problémom chce dcéru vylúčiť zo školy, pretože tam odpadla a máva záchvaty.

Obžalovaný C. D. v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že jemu uložený trest v trvaní 12 mesiacov považuje za prísny. Ku skutku sa priznal, svoju vinu na spoločnom konaní uznal, na pozemok, ani do domu však nevstúpil. Uviedol, že veľkú úlohu pri jeho nesprávnom počínaní hral alkohol. Priznal chybu, že bol pred domom, na pozemok ktorého nevstúpil a že dal svoj občiansky preukaz pri odovzdávaní vecí do záložne. Namietal, že mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, hoci súd skonštatoval, že v porovnaní so spoluobžalovanými sa má jednať o skutky menej závažné a zaradil ho na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na zistenú jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť a okolnosti prípadu, teda toho, do akej miery sa podieľal na spáchaní prečinu, bol toho názoru, že je možné dosiahnuť účel sledovaný Trestným zákonom uložením trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej sadzby v porovnaní s trestami uloženými ostatným obžalovaným.

Krajský súd, ako odvolací súd na základe takto riadne a včas podaných odvolaní, oprávnenými osobami v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým boli podané odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného A. B. a C. D. nie sú dôvodné.

V predmetnej veci v konaní pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.09.2025 obžalovaní A. B., E. B., F. B. a C. D. v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásili, že sú vinní zo skutku, ktorý sa im kladie za vinu a súd prvého stupňa toto ich vyhlásenie postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal.

Vzhľadom na prijatie vyhlásenia o vine súd prvého stupňa vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a pristúpil k individuálnemu ukladaniu trestu každému z obžalovaných. Krajský súd konštatuje, že okresný súd toto dokazovanie vykonal v rozsahu, ktorý bol v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne uloženie trestu potrebný.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď vychádzal z trestnej sadzby podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona (1 až 5 rokov) a pri individualizácii trestu zohľadnil poľahčujúcu okolnosť priznania a oľutovania skutku, ako aj priťažujúcu okolnosť recidívy u obžalovaných. Obžalovanému A. B. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov a obžalovanému C. D. vo výmere 12 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Účelom trestu podľa § 34 Tr. zákona je nielen ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu tým, že mu zabráni v ďalšej trestnej činnosti, ale aj jeho výchova k riadnemu životu, ako aj všeobecné pôsobenie.

Podľa § 39 ods. 5 Tr. zákona, pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Trestná minulosť obžalovaného A. B. je mimoriadne rozsiahla a závažná. Od roku 2003 bol až dvanásťkrát právoplatne odsúdený, a to najmä za úmyselné trestné činy majetkového a násilného charakteru. Opakovane bol odsúdený za porušovanie domovej slobody, ďalej za krádeže, nebezpečné vyhrážanie, sexuálne zneužívanie, marenie výkonu úradného rozhodnutia a ďalšie delikty. V mnohých prípadoch mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom žiaden z týchto trestov nevedol k náprave. Obžalovaný opakovane porušoval podmienky podmieneného odsúdenia, čo viedlo k nariadovaniu výkonu trestu. Úmyselnú trestnú činnosť páchal dlhodobo, prakticky kontinuálne celé obdobie posledných dvoch desaťročí. Naposledy vykonal súhrnný trest odňatia slobody dňa 05.07.2020 vo veci Okresného súdu Prešov sp zn. 6T/102/2017 uložený za prečin porušovania domovej slobody a zločin krádeže spáchaný formou spolupáchateľstva. Predchádzajúce tresty, vrátane viacročných nepodmienečných trestov, nemali na odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv.

Osobné a rodinné pomery uvádzané obžalovaným A. B. na verejnom zasadnutí, najmä potreba starať sa o deti, zdravotné problémy maloletého dieťaťa a sociálna situácia družky, nepredstavujú mimoriadne okolnosti v zmysle § 39 Tr. zákona. Ide o okolnosti charakteru, ktoré môžu byť zohľadnené pri individualizácii trestu v rámci zákonnej sadzby, avšak nemajú povahu výnimočných pomerov umožňujúcich jej prelomenie smerom nadol. Na druhej strane, extrémna recidíva obžalovaného A. B. a dlhodobé páchanie úmyselnej trestnej činnosti zvyšujú jeho mieru nebezpečnosti a vylučujú možnosť uložiť trest na dolnej hranici sadzby alebo pod ňu.

Trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, uložený súdom prvého stupňa, je preto zákonný, primeraný a mierny vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, jeho osobnostné charakteristiky, spôsob spáchania skutku aj účel trestu podľa § 34 Tr. zákona.

Obžalovaný C. D. namietal, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov je príliš prísny v porovnaní s ostatnými spoluobžalovanými, keďže jeho účasť na skutku bola podľa neho menej intenzívna. Táto argumentácia však neobstojí, jeho konanie bolo súčasťou koordinovaného postupu spolupáchateľov, ktorý umožnil spáchanie skutku. Obžalovaný C. D. je recidivistom, pričom v odpise registra trestov má 5 záznamov za úmyselné trestné činy a skutku sa dopustil relatívne krátko po predchádzajúcom výkone trestu vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/47/2023, ktorý vykonal dňa 13.04.2024. Takéto pomery páchatelia nemožno považovať za mimoriadne, ani za okolnosti svedčiace o zníženej nebezpečnosti.

Okresný súd jeho miernejšiu účasť už zohľadnil, keď mu uložil najnižší trest spomedzi všetkých spoluobžalovaných vo výmere 12 mesiacov, t. j. na dolnej hranici zákonnej sadzby, ktorý považuje aj krajský súd za zákonný, primeraný a plne zodpovedá individuálnym pomerom obžalovaného C. D. i povaha jeho účasti na skutku.

Mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 5 Tr. zákona nie je okolnosťou, ktorú by súdy boli povinné aplikovať automaticky pri vyhlásení viny. V danom prípade obžalovaní vyhlásili vinu pod tlakom dôkazov, kedy časť odcudzených vecí vydal spoluobžalovaný F. B. a svedok G. M., časť vecí bola vydaná záložňou, kde veci zložil obžalovaný C. D. na svoj doklad totožnosti. Vzhľadom na opakované páchanie úmyselných trestných činov ani krajský súd tak nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by odôvodňovala zmenu trestu v prospech obžalovaných.

Súd prvého stupňa postupoval pri individuálnom ukladaní trestu v súlade so zákonom, prihliadol na všetky rozhodné okolnosti prípadu a uložil trest v zákonom stanovenej sadzbe, ktorý zodpovedá miere zavinenia, pohnútke, správaniu obžalovaných po spáchaní trestného činu, povaha a závažnosti spáchaného skutku, ako aj osobným pomerom obžalovaných.

Rovnako správne súd prvého stupňa zaradil obžalovaných A. B. a C. D. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona pre výkon trestu do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v

predchádzajúcich desiatich rokoch boli obžalovaní A. B. a C. D. vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (naposledy vo vyššie uvedených trestných veciach).

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd nepovažoval odvolanie obžalovaného A. B. ani C. D. za dôvodné a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.